

Голос природи

Микола Сингаївський

Коли вітер у полі
колихне колосок,
кожне дерево в лісі
має свій голосок.

То сумну, то веселу
пісню слухає ліс...
Затремтить, як на сполох,
осиковий лист.

Тільки вітру супроти
дуб, як велет, стає,
оксамитовий голос
темний лист подає.

І заграє у тиші
ніжна флейта дрозда.
І замовкне синиця,
і мовчить, як вода.

Потім перші солісти
голос пробують свій:
не змовкає допізна
концерт лісовий.

Тут почуєш зозулю,
сойку, спів солов'я.
Щедрий голос природи
змалку слухаю я.